

største Fornøielse nu meddeelt ham. Naar No-
gen havde spurgt mig derom, førend denne
Forespørgsel forelaa, vilde jeg have svaret
ham, at et saadant Spørgsmaal var aldeles
overflødigt; men, da den ærede Interpellant,
som sagt, har lagt særdeles Vægt derpaa, har
jeg ikke villet undlade at forklare disse For-
hold, uagtet de efter min Formening ere utvils-
somme.

Grundtvig: Ja, uagtet jeg ikke kan
indsee, at det høie Ministerium, der slet ikke
har udtalt sig ved Behandlingen af Grund-
lovsagen her i Thinget, og vel heller ikke i
det andet Thing, med Rette kunde vægre
sig ved at give nogen Oplysning om
dette, naar det bliver spurgt, og uagtet jeg
saaledes maa være uenig med den ærede Mi-
nister, skal jeg dog erklære, at det glæder mig
at have hørt hans Forsikring om, at det i
alt Fald efter hans Overbeviisning ikke gjør
nogen Forskjel, at Rigsdagsagen slet ikke er
nævnt eller omtalt i Forslaget. Det er mig
kjært at høre, at det er den ærede Ministers
Overbeviisning, at det ikke gjør nogen For-
skjel, at der ikke findes et eneste Ord derom i
den hele Dpregnelse af Rigets særlige Anlig-
gender, hvortil Grundloven to Gange i samme
Forslag udtryffeligt er bleven indskrænket; men
jeg kan jo ikke sige, at det beroliger mig med
Hensyn til den Maade, hvorpaa man i sin Tid
vil tage Sagen; thi, naar der f. Ex. i Dp-
regnelsen af de særlige Anliggender findes op-
ført lige ned til Fattigvæsenet, hvad der skal
forbeholdes, og der derimod ikke staar et Ord
om Skovvæsenet eller Jægtvæsenet, saa formø-
der jeg dog, at den ærede Minister ikke vil
paastaae, at det, der ikke er nævnt, hører lige-
saa fuldt og ligesaa klart til de særlige Anlig-
gender som det, der er nævnt, og, naar dette nu
er saaledes, saa seer jeg ikke, hvorledes man
kommer til den Slutning, at hvad der ikke er
nævnt, det hører dog ganske følgelig til de sær-
lige Anliggender, hvortil Grundlovens Om-
raade er indskrænket. Endelig maa jeg beklage,
at den ærede Indenrigsminister aldeles ikke
svarede Noget paa den sidste Deel af min Fores-
pørgsel, som berører de Grundlovsparagrafer,
som angaae Borgernes Rettigheder og Frihe-

der, om han enten troer, at de aldeles ikke be-
høve at nævnes mellem de særlige Anliggender,
eller om de skulle findes i, hvad der staar un-
der Justits- og Politivæsenet om den almindel-
lige Lovgivning, som vedkommer de borgerlige
Forhold, Forbrydelser og Rettergang.

Premierministeren: Jeg skal ikke for-
følge Interpellationen videre, deels fordi jeg
derved vilde komme ind paa at afhandle, om
der var noget mindre Guldkomment i Forslaget
om Indskrænkning af Grundloven, men blot be-
mærke, at Forandringer i samme nu ikke kunde
foretages, uden at forkaste det hele vedtagne
Forslag. Hvad de sidste Paragrafer angaaer,
troer jeg at have svaret ved at henvise til § 6;
saalænge de i Paragraferne omtalte Om-
stande ere særlige Anliggender, saalænge be-
holde de deres grundlovmæssige Charakter.
Anderledes forholder det sig med den Passus,
ifølge hvilken Bestemmelsen af, hvad der skal
henføres til de særlige Anliggender, kan for-
andres ved Lov; men det er Noget, som jeg
ikke kan gaae ind paa, uden at komme tilbage
til den hele afsluttede Discussion om Grund-
lovsudkastet.

Da Ingen mere begjærede Ordet, erklæres
Forespørgselen for sluttet.

Formanden: Jeg skal hermed slutte
Forhandlingerne for idag, og, forinden jeg
opgiver Dagsordenen for næste Møde, anmelder,
at jeg fra Landstingets Formand har mod-
taget Underretning om, at de Beslutninger,
som ere foreslaaede af Udvalget angaaende
Valg af Statsrevisorer i Anledning af Finants-
loven for 1854/55, ere vedtagne derved. Jeg
skal henlede Opmærksomheden paa, at der i
Løbet af Dagen vil blive omdeelt Betænkning
over de Andragender, som ere blevne overgivne
til Finantsudvalget.

Dagsordenen for næste Møde, som vil
blive afholdt Mandag Aften Kl. 7, vil da
være:

1) Anden og sidste Behandling af Forslag
til Rigsretstiltale mod nogle forhenvæ-